

[Justitsministeren]

en væsentlig del, af kundgørelsessamlingen ikke kan gøres helt offentlig, således som det er ønsket bl.a. af VS. Det er vi ved at overveje i øjeblikket. Derfor er der ikke kommet nogen ny samlet kundgørelsessamling, men den er på vej, og hensigten er altså, at den i videst muligt omfang skal udsendes ikke blot til tjenestebrug, men også til offentligheden.

Wilhelm (VS):

Med hensyn til undersøgelsen eller forsøget, eller hvad vi nu skal kalde det, i Vestre Fængsel vil jeg godt sige, at det var ikke mig, der udråbte det til et stort anlagt forsøg. Det er et citat fra justitsministerens tale den 21. oktober, og det findes sp. 953 i folketingets forhandlinger, 1. samling 1981-82. Det var ministeren, der talte om et stort anlagt forsøg.

Ministeren undrer sig over, at vi ikke glæder os over, at man gør, som retslægerådet har tilrådet. Dertil vil jeg godt sige, at det ville ministeren ikke have nogen som helst grund til at undre sig over, hvis han havde læst vores forslag, hvor vi gør meget ud af at kommentere retslægerådets indstilling eller notat, eller hvad det hed. Vi gør bl.a. rede for, at efter vores mening er det simpelt hen uladsiggjort for foretage sig det, som retslægerådet siger, fordi den prospektive undersøgelse i sig selv ville være et brud med isolationen. Man ville komme til at undersøge noget andet end det, man ønskede at undersøge. Et ordentligt psykiatrisk tilsyn, som betyder samtaler med de indsatte, forholdsvis langvarige samtaler, når man skal finde ud af, om de har skadevirkninger af isolationen, forholdsvis lange samtaler med de indsatte hver uge, er så gennemgribende et brud med deres isolerede tilstand, som den ellers ville være, at det, man kommer til at undersøge i løbet af en 4-5 uger, overhovedet ikke har noget at gøre med situationen, hvis de ikke havde haft disse psykiatriske tilsyn, og derfor er det i sig selv en modsigelse at komme med det forslag.

Vi gør også rede for, at når regslægerådet er gået i sådan en fælde, er det formodentlig, fordi retslægerådet som grundlag for sit notat fik en beskrivelse af isolationen fra justitsministeriet, hvorefter isolation jo simpelt hen var fedt. Det var noget med 18, tror jeg, daglige kontakter med et venligt og forstående

personale, der havde rigelig tid til at snakke med de pågældende, hvis de havde behov for det osv. Det var så fjernt fra det, som forsvarsadvokater og folk, der selv har prøvet at sidde i isolation, beskriver som tilstanden, og på den baggrund kan man godt forstå, at retslægerådet kommer med sådan et meningsløst forslag, men det bliver det bare ikke mindre meningsløst af. Det er ikke noget tilfælde, at disse prospektive undersøgelser aldrig er lavet, for de kan ikke laves.

Dertil kommer, at hvis ministeren havde læst vores forslag, ville han have opdaget, at uanset hvad man kom antagende med af undersøgelser eller sikkerhedsnet af helbredsmæssig art under isolationsfængslede, så finder vi ikke, at der er anden løsning end at afskaffe det, vi har kaldt totalisolationen.

Og til hr. Knud Linds orientering vil jeg godt gøre opmærksom på, at det fremgår af vores forslag, hvad vi mener med totalisolation. Det betyder den form for isolation, som ikke er delvis i forhold til andre indsatte. Vi accepterer begrebet delvis isolation, hvor domstolene bestemmer, at der er bestemte medindsatte, man ikke må komme i berøring med. Totalisolation er selvfølgelig ikke noget med, at man overhovedet aldrig ser en fængselsbetjent, en læge eller andre, men det er den fuldstændige isolation fra samvær med andre indsatte.

Det fremgår klart af vores bemærkninger til det pågældende forslag, at det ikke ville være acceptabelt, uanset hvad justitsministeren kunne sende ud af sikkerhedsnet, af lægetilsyn, og jeg ved ikke hvad, bl.a. af den grund, at de helbredsmæssige skadevirkninger kun er den ene side, en meget væsentlig side, men immervæk kun den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er den direkte nedbrydning af retssikkerheden, som sker ved - som bl.a. hr. Ninn-Hansen, der er mangeårig forsvarsadvokat, meget klart og tydeligt har sagt - at isolationerne bruges som pression, de fremkalder falske tilståelser og bruges i øvrigt som handelsobjekt fra anklagemyndighedens side over for forsvareren. Han tilføjer oven i købet, at i henseende til at afskære de pågældende fra omverdenen er det aldeles værdiløst.

Denne indvending mod isolationerne kan man ikke imødegå med nok så mange retslægeråd og undersøgelser og forsøg, om de så